Osvrt na predavanje "Digitalni video"

(Predavač: Prof. dr. sc. Maja Rudolf, Autor osvrta: Ante Parunov)

Digitalni video definiramo kao seriju digitalnih slika koje se izmjenjuju u nekom vremenskom periodu. Podatke digitalnog videa moguće je zapisati na memorijske kartice, diskove, CD/DVD medije (za razliku od analognih medija koji su se zapisivali na filmove ili su se transpotirali pomoću radio valova). Digitalni video se određenim procesima kodira i dekodira prilikom prikazivanja te kako bi lakše shvatili pojmove i standarde digitalnog videa trebamo prvo znati više o analognim standardima.

Analogni standardi: odnose se na kodiranje boje, broj sličica koje se izmjene u sekundi i rezoluciju slike.

Postoje 3 standarda analognog TV prijenosa koji su postojali prije današnjeg; digitalnog:

- 1. PAL (Phase Alternating Line)
- 2. SECAM (Sequential color with memory)
- 3. NTSC (National Television System Commitee)

Karakteristike analognih sistema:

PAL, SECAM- koristili su strujnu mrežu od 50 Hz frekvencije. Slika se sastojala od 625 horizontalnih linija koje su sastavljale vertikalnu rezoluciju te su imale izmjenu 25 sličica po sekundi

NTSC- strujna mreža od 60 Hz, 525 linija te izmjena 30 sličica u sekundi

Digitalne inačice standarda analognih sistema:

- 1. PAL DV (720hx526v)
- 2. NTSC DV (720hx480v)

HDTV (High Definition TV)- HD se odnosni na dimenzije slike, video je HD ako je rezolucija 1280x720 ili 1920x1080 (full HD)

UHD- Televizija ultra visoke razlučivosti, danas uključuje 4K UHD i 8K UHD-dva digitalna video formata u omjeru 16: 9

Razlika između UHD i 4K je ta da je 4K profesionalni produkcijski i kino standard, dok je UHD potrošački standard za prikazivanje i emitiranje.

Omjer stranica slike (aspect ratio)-definira se kao omjer širine i visine slike. Prvi standard je uspostavljen početkom 20. st., a baziran je na 35 mm filmu omjera stranica 4:3 i 1.33:1. Kad se pojavila televizija koristio se isti omjer da bi se mogli prikazivati isti filmovi kao i u kinima, no kino industrija, kako bi vratila gledatelje u kino nakon pojave TV-a, izmislila je nove standarde tj. nove formate slike:

cinerama - 2.59:1, academy ratio - 1.37:1, cinemascope - 2.35:1, vista vision - 1.85:1, MGM - 2.76:1, Panavision - 2.20:1...

Danas je popularan format 16:9 koji se pojavio 80tih godina kao kompromis za širokokutne filmove za TV. Ovo je zapravo geometrijska sredina od 4:3 i 2.35:1

Izmjena broja sličica u sekundi (frame rate):

Označava koliko će se slika izmjeniti u jednoj sekundi. Ljudsko oko zbog svoje tromosti percipira kontinuirani pokret pri 10-12 fps. Filmski standard je 24 fps. PAL standard je 25 fps. Za NTSC standard uzima se 29.97 (30) fps. Kvalitetne filmske kamere mogu snimati od 50-60 fps, a današnji mobiteli mogu ići do 100 fps.

Video sa pčelom-u videu sa 5fps vidimo individualne slike te pokret nije glatak.

U videu sa 10fps imamo kontinuirani pokret, dok se krila kreću ne realistično brže.

U videu sa 29.37fps vidimo glatki i realistični pokret.

Veličina video materijala (količina podataka u jednom videu):

Npr. 640 x 480 px (pomnožimo) - > 307 200px unutar jednog frame-a. Ako govorimo o RGB slici, govorimo o 24 bita, tj. 8b po kanalu. Red, green, blue = 3, 3 x 8=24b

Ako želimo to pretvoriti u bajtove, znamo da 1B sadrži 8b. 24b ćemo podijeliti sa 8 i dobiti 3B za 1 RGB piksel. Ako želimo izračunati težinu cijele slike, ta tri bajta ćemo pomnožiti sa 307 200 (broj piksela unutar jednog frame-a) i dobiti ćemo 921 600B (to je za jedan frame).

Ako želimo izračunati za 30fps, taj iznos ćemo pomnožiti sa 30 i dobit ćemo 27 648 000B, 27 000KB, 26.5MB (jedna sekunda videa)

Videi od puno više minuta tj. sati bi zauzimali velik broj gigabajta tj. terabajta, s obzirom da niti jedna tehnologija ne može podnijeti toliku količinu podataka, radi se kompresija; smanjivanje ukupne količine podataka iz videa, smanjuje višak podataka koje ljudsko oko ionako ne primjećuje.

Optimizacija veličine videa:

- 1. Rezolucija (moramo prilagoditi veličinu slike gdje će se video prikaziva, time smanjujemo br. piksela, što znači manje opterećenje.)
- 2. Broj sličica po sekundi (24, 25, 29.37 fps je dovoljan frame rate)
- 3. Jačina kompresije

Kompresija:

CODEC- algoritam prema kojem se sirovi podaci kodiraju kako bi se smanjila ukupna težina datoteke

Bit-rate:

Koliko se smije smanjiti podataka za željenu kvalitetu slike. Što je veći bit-rate, manja je kompresija, više podataka po sekundi, bolja kvaliteta slike, veća datoteka videa.

Također treba paziti da ne koristimo prevelik bit-rate jer naše oko neće ni primjetiti povećanje kvalitete, a video će biti nepotrebno velik i trošit će previše procesorske snage.

Smjernice za određivanje bit-ratea:

za HD video od 720p do 10 Mbps
za Full HD 1920x1080 15-25 Mbps
za UHD 4K video 50-100 Mbps

Zadatak:

Video prije promjene

Ekstenzija videa- .MOV

Trajanje videa-0:00:12

Rezolucija i omjer stranica-720x1280

Frame rate-29.92

Veličina datoteke-4.52MB

CODEC kojim je kodiran video- libx264/H.246/AVC

Bit rate- postoji samo za audio (Olive)

<u>Video nakon promjene</u>

Ekstenzija videa- .AVI

Trajanje videa-0:00:11

Rezolucija i omjer stranica-820x1380

Frame rate-20.00

Veličina datoteke-13.8 MB

CODEC kojim je kodiran video-Microsoft video-1

Bit rate-15Mbps

Media info mi nažalost nije prikazivala informacije za Codec i Bit rate, pa sam ih očitao prije eksportanja u Oliveu što ne znam koliko je ispravno.